

Sygn. akt IV KK 525/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska (przewodniczący)

SSN Barbara Skoczowska (sprawozdawca)

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Ewa Sokołowska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 14 lutego 2018 r., w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

w sprawie **K.G.**,

skazanego za popełnienie przestępstw z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i innych,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego, na korzyść skazanego,

od wyroku Sądu Rejonowego w M.

z dnia 25 listopada 2013 r.³

**uchyła wyrok w zaskarżonej części w odniesieniu do K.G. i
przekazuje sprawę w tym zakresie do ponownego rozpoznania
Sądowi Rejonowemu w M..**

UZASADNIENIE

K. G. został oskarżony o to, że:

I. w dniu 28 listopada 2012 r. w M., działając wspólnie i w porozumieniu z Ł. W., po uprzednim doprowadzeniu ekspedientki w sklepie „M.” A. W. do stanu

bezbronności poprzez użycie gazu łzawiącego i zastosowaniu przemocy, polegającej na popychaniu, przewróceniu i przytrzymaniu pokrzywdzonej na podłodze, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci pieniędzy w kwocie 1.080 zł na szkodę W. F., przy czym zarzucanego mu przestępstwa umyślnego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia ostatniej kary pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w M. z dnia 29 lipca 2010 r., sygn. II K 159/10, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,
- wyrokiem Sądu Rejonowego w M. z dnia 13 maja 2010 r., sygn. II K 1298/10, na karę roku pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

połączone następnie wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w M. o sygn. II K 1315/11 z dnia 4 czerwca 2012 r., mocą którego orzeczono wobec niego karę łączną roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 17 listopada 2010 r. do 21 kwietnia 2011 r., od 27 kwietnia 2011 r. do 24 maja 2011 r. oraz od 30 września 2011 r. do 30 czerwca 2012 r.,
tj. o czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

II w dniu 4 grudnia 2012 r. w M., po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia szafy chłodniczej w restauracji L., z jej wnętrza dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci 22 kg sera typu mozzarella o wartości 323,40 zł na szkodę P. O., przy czym zarzucanego mu przestępstwa umyślnego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia ostatniej kary pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym wyrokami szczegółowo opisanymi w punkcie I.

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

Sąd Rejonowy w M. wyrokiem z dnia 25 listopada 2013 r., sygn. akt II K 107/13:

1. uznał K.G. za winnego popełnienia przestępstwa zarzucanego mu w pkt I aktu oskarżenia, kwalifikując je z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., bowiem uprzednio był skazany w warunkach określonych w przepisie art. 64 § 1 k.k. i odbył łącznie co najmniej rok pozbawienia wolności i przed upływem 5 lat po odbyciu ostatniej z kar popełnił ponownie przestępstwo rozboju, gdyż:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w M. z dnia 5 kwietnia 2007 r., sygn. II K 142/07, został skazany za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k., na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresach od 28 listopada 2006 r. do 5 kwietnia 2007 r., od 20 czerwca 2007 r. do 15 grudnia 2008 r. oraz od 1 sierpnia 2011 r. do 30 września 2011 r.,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w M. z dnia 13 maja 2011 r., sygn. II K 1298/10 został skazany m. in. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., na karę roku pozbawienia wolności, którą odbywał w ramach wyroku łącznego Sądu Rejonowego w M. z dnia 4 czerwca 2012 r., sygn. II K 1315/11, w okresach od 29 grudnia 2009 r. do 29 grudnia 2009 r., od 17 października 2010 r. do 21 kwietnia 2011 r., od 27 kwietnia 2011 r. do 24 maja 2011 r. oraz od 30 września 2011 r. do 30 czerwca 2012 r. i za to na podstawie art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. skazał go na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

2. uznał K.G. za winnego popełnienia przestępstwa zarzucanego mu w pkt II aktu oskarżenia, kwalifikując je z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., bowiem uprzednio był skazany w warunkach określonych w przepisie art. 64 § 1 k.k. opisanych szczegółowo w punkcie 1. Wyroku i za to na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. skazał go na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

3. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 k.k. orzeczone wyżej kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył K. G. karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył okresy rzeczywistego pozbawienia wolności od 4 grudnia 2012 r. do 7 stycznia 2013 r. oraz od 22 stycznia 2013 r. do 4 marca 2013 r.

W przedmiotowym postępowaniu występował również Ł. W., który był oskarżony o popełnienie czynu opisanego w punkcie I. aktu oskarżenia oraz skazany za popełnienie tego czynu powyższym wyrokiem (pkt 5, 6 i 9).

Wyrok Sądu Rejonowego w M. z dnia 25 listopada 2013 r., sygn. II K 107/13 nie został zaskarżony zwykłym środkiem zaskarżenia przez strony i uprawomocnił się w dniu 7 grudnia 2013 r.

Kasację od tego wyroku wniósł Minister Sprawiedliwości-Prokurator Generalny, który zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej oskarżonego K.G.,

w całości na jego korzyść. Zarzucając „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego - art. 64 § 2 k.k., polegające na bezpodstawnym przyjęciu, że K.G. popełnił w warunkach określonych w tym przepisie czyny przypisane mu wyrokiem Sądu Rejonowego w M. z dnia 25 listopada 2013 r., sygn. II K 107/13, podczas gdy prawidłowa ocena uprzedniej karalności oskarżonego wskazywała, że dopuszczając się przestępstw z art. 280 § 1 k.k. i art. 279 § 1 k.k. objętych wymienionym wyrokiem działał w warunkach art. 64 § 1 k.k., wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w M..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Ministra Sprawiedliwości-Prokuratora Generalnego jest zasadna w stopniu oczywistym, co powoduje jej uwzględnienie w całości na posiedzeniu w trybie przewidzianym w art. 535 § 5 k.p.k.

Zaskarżony wyrok został faktycznie wydany z rażącym naruszeniem przepisu art. 64 § 2 k.k. wskazanym w zarzucie kasacji.

Wyrok Sądu Rejonowego w M. nie zawiera uzasadnienia, jednakże z opisu przypisanych oskarżonemu czynów wynika, że działanie oskarżonego w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 2 k.k. ustalono na podstawie danych wynikających z uprzednich dwukrotnych skazań K.G., w tym wyrokiem Sądu Rejonowego w M. z dnia 13 maja 2011 r., sygn. II K 1298/10, za czyn z art. 286 § 1 k.k. popełniony w warunkach w zw. z art. 64 § 1 k.k. Poczynione w oparciu o ten wyrok ustalenia nie dawały sądowi podstawy do przyjęcia, iż oskarżony popełniając przypisane mu przestępstwo rozboju z art. 280 § 1 k.k. i kradzieży z włamaniem z art. 279 § 1 k.k. działał w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 2 k.k. Przyjęcie działania w warunkach recydywy specjalnej wielokrotnej z art. 64 § 2 k.k. jest możliwe bowiem nie tylko wówczas, gdy kolejne, co najmniej trzecie popełnione przez sprawcę przestępstwo jest jednym z tych, które zostały enumeratywnie wymienione w art. 64 § 2 k.k., a więc należy do kategorii przestępstw przeciwko życiu lub zdrowiu, jest przestępstwem zgwałcenia, rozboju, kradzieży z włamaniem lub innym przestępstwem przeciwko mieniu popełnionym z użyciem przemocy lub groźby jej użycia. Przestępstwo, za które sprawca został skazany w warunkach art. 64 § 1

k.k., musi bowiem również należeć do katalogu przestępstw wymienionych w art. 64 § 2 k.k. (por.: uchwała z dnia 25 kwietnia 1996 r., I KZP 3/96, OSNKW z 1996, z. 5-6, poz. 23; wyroki: z dnia 7 lutego 2001 r., IV KKN 496/00, LEX nr 51425; z dnia 17 stycznia 2012 r., V KK 388/11, LEX nr 1103640; z dnia 19 kwietnia 2012 r. V KK 41/12, LEX nr 1163968; postanowienie z 11 grudnia 2013 r., IV KO 67/13, LEX nr 1396785).

W niniejszej sprawie przesłanka ta nie została spełniona, gdyż przyjęty przez Sąd jako podstawa recydywy wielokrotnej czyn wypełniający znamiona art. 286 § 1 k.k. nie mieści się w katalogu przestępstw wymienionych w art. 64 § 2 k.k. Przestępstwo to, jakkolwiek skierowane jest przeciwko mieniu, to jednakże dokonane zostało bez użycia wymaganej w art. 64 § 2 k.k. przemocy lub groźby jej użycia.

Treść wydanego w dniu 25 listopada 2013 r., sygn. II K 107/13 orzeczenia wskazuje, że Sąd Rejonowy w M. niesłusznie skazał oskarżonego za popełnienie przypisanych mu czynów w warunkach recydywy specjalnej wielokrotnej, przez co dopuścił się rażącego naruszenia przepisu prawa materialnego art. 64 § 2 k.k. Zauważyć należy, że skazanie w warunkach art. 64 § 2 k.k. zawsze pociąga za sobą zdecydowanie niekorzystne skutki, a biorąc pod uwagę treść art. 78 § 2 k.k. może mieć istotne znaczenie przy ubieganiu się skazanego o warunkowe przedterminowe zwolnienie.

Biorąc pod uwagę powyższe, konieczne było uchylene zaskrzonego wyroku Sądu Rejonowego w M. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania celem prawidłowego poczynienia ustaleń co do odpowiedzialności oskarżonego w warunkach art. 64 § 1 k.k.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.

